

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/104/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120010354
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2120010354.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci odsúdeného R. P., nar. XX.XX.XXXX, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 29.04.2020, sp. zn. 3PP/23/2020, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29.9.2020 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného R. P. zamieta.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením prvostupňový súd podľa § 66 ods. 1 písm. a, ods. 2 Trestného zákona žiadosť odsúdeného R. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. XXX/XX, X., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 24.06.2016, sp. zn. 29T/90/2016 a rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 15.01.2016, sp. zn. 4T/164/2014, zamietol.

Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody - vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu, ako i prvá materiálna podmienka - preukázanie polepšenia vo výkone trestu svojim správaním a vystupovaním, plnením príkazov a nariadení, plnením cieľov programu zaobchádzania a s prihliadnutím aj na dosiahnuté disciplinárne odmeny, avšak nespĺňa druhú materiálnu podmienku - odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život a viac sa nedostane do rozporu so zákonom.

Prvostupňový súd poukázal najmä na obsah registra trestov odsúdeného, kde má odsúdený evidovaných 10 záznamov, pre rozličnú trestnú činnosť. Prvostupňový súd osobitne vyhodnotil aj tú skutočnosť, že odsúdenému bol doposiaľ už 5 krát uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, čo svedčí o tom, že napriek tomu, že odsúdený bol už v minulosti vo výkone trestu odňatia slobody, výkon trestu odňatia slobody nemal naňho doposiaľ potrebný prevýchovný účinok a odsúdený sa napriek tomu opakovane dopúšťal trestnej činnosti. V prípade odsúdeného je teda riziko sociálneho zlyhania vysoké a je možné zhodnotiť, že výkon trestu na odsúdeného nepôsobí doposiaľ takým vplyvom, aby bol odsúdený schopný viesť na slobode riadny život. Samotné plnenie si povinností a riadne správanie počas výkonu trestu odňatia slobody, t. j. v prostredí vynútenej disciplíny, nemôže byť samé o sebe dôvodom na použitie takého mimoriadneho inštitútu, akým je podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil po jeho vyhlásení odsúdený sťažnosť, ktorú odôvodnil tak prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Michala Kruteka ako i vlastnoručným podaním.

Obhajoba poukázala na to, že prvostupňový súd nedostatočne ohodnotil správanie sa odsúdeného vo výkone trestu (nebol disciplinárne potrestaný, dostal 7 disciplinárnych pochvál, za čo bol odmenený dňa 7.11.2019 mimoriadnym voľnom na opustenie ústavu za dlhodobé pozitívne výsledky dosahované pri plnení programu zaobchádzania), ktoré preukazuje, že sa nejedná o problémovú osobu s nemožnosťou resocializácie, ale o človeka, ktorý má vybudované pozitívne pracovné návyky. Nie je zrejmé, z akého dôvodu prvostupňový súd pri posudzovaní žiadosti odsúdeného o prepustenie na slobodu prihliadal iba

na výpis z registra trestov odsúdeného a neprihliadal na stav jeho prevýchovy počas výkonu trestu. Aj v zmysle ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky sú všeobecné súdy povinné skúmať stav prevýchovy u každého jedného odsúdeného a skúmať, či hrozba trestu za porušenie podmienok podmiennečného prepustenia nie je dostatočnou sankciou pre odsúdených. Obhajoba pritom poukázala na viaceré konkrétne právne vety v rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky (2Urtost 3/2017 zo dňa 13.6.2017, II. ÚS 51/2018 - 9 zo dňa 6.12.2018, 3Urtost/6/2016 zo dňa 9.11.2016) ako i odbornú literatúru a navrhla, aby sťažnostný súd uznesenie súdu prvého stupňa zrušil ako predčasné a nedôvodné.

Odsúdený vo svojom vlastnoručnom sťažnostnom odôvodnení, okrem toho čo uviedol prostredníctvom svojho obhajcu, doplnil, že jeho správanie vo výkone trestu nie je vynútené, že k jeho zlyhaniu došlo po tom, čo 10 rokov viedol riadny život (od ostatného vykonania si trestu), v minulosti ešte nežiadal o podmiennečné prepustenie, teraz je to prvý krát a dôvodom jeho nápravy je jeho svedomie voči spoločnosti i jeho rodine. Má za to, že rozsudok mu nebol uložený bez možnosti podmiennečného prepustenia a preto žiada o jeho podmiennečné prepustenie.

Prokurátor sa po vyhlásení uznesenia vzdal práva podať sťažnosť.

Krajský súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd z obsahu spisového materiálu zistil, že okresný súd, po obdržaní žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, postupoval procesne správne, keď vo veci určil termín verejného zasadnutia, kde mal odsúdený možnosť vyjadriť sa k svojmu návrhu na podmiennečné prepustenie, zároveň vykonal všetky dôkazy, ktoré sú potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie o žiadosti odsúdeného a rozhodol spôsobom, ktorý krajský súd považuje za správny a zákonný.

Podľa § 66 ods.1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody; b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu aj krajský súd zistil, že odsúdený nespĺnil druhú materiálnu podmienku, teda, že vzhľadom na osobu odsúdeného a na jeho trestnú minulosť (10 záznamov v odpise Registra trestov), odsúdený nedáva dostatočné záruky na to, že v prípade podmiennečného prepustenia na slobodu bude viesť riadny život a viac sa do rozporu so zákonom nedostane. S odôvodnením napadnutého uznesenia ohľadom nesplnenia druhej materiálnej podmienky zo strany odsúdeného sa sťažnostný súd plne stotožňuje a na dôvody uvedené súdom prvého stupňa, bez potreby ich opakovania, poukazuje.

Vo vzťahu k námietke uvádzanej obhajobou v sťažnosti, že podľa hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Leopoldov odsúdený svojim správaním preukázal polepšenie a snahu viesť riadny život, sťažnostný súd uvádza, že uvedené nasvedčuje na splnenie prvej materiálnej podmienky podľa § 66 odsek 1 Trestného zákona, teda na to, že odsúdený vo výkone trestu svojim správaním a plnením povinností preukazuje polepšenie, avšak nemožno z neho automaticky vyvodiť kladný záver o splnení druhej materiálnej podmienky. O splnení podmienok na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v zmysle § 66 ods.1 Trestného zákona rozhoduje súd po zvážení všetkých vykonaných dôkazov (vrátane trestnej minulosti odsúdeného), z ktorých jedným je aj hodnotenie riaditeľa ÚVTOS. Hoci odsúdený v odôvodnení svojej sťažnosti uvádza, že jeho pozitívne správanie sa vo výkone trestu nie je vynútené, nie je možné sa stotožniť s názorom obhajoby, že toto jeho pozitívne správanie sa vo výkone trestu (kde je odsúdený objektívne vo vynútenom režime) automaticky preukazuje, že sa bude pozitívne (teda nie v rozpore s trestným zákonom) správať aj na slobode v prípade podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Jeho trestná minulosť totiž svedčí o pravom opaku a preto aj sťažnostný súd dospel k záveru, že odsúdený nespĺňa druhú materiálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.